

havde forudsat ved Forslagenes Forelæggelse, i nogen Grad er mindsket. Jeg anser dette for at være en Forbedring, saa meget mere som vi netop fra radikal Side have krævet en Nedgang eller hele Tiden ere gaaede ud fra, at den højtærede Finansminister har været lovlige glubsk i sine Fordringer. Men desuagtet staa vi overfor en Forhøjelse af Skatterne her i Landet, som vi aldrig tidligere have set Mage til. Det er det sørgelige Faktum. Naar nu Forholdet er dette, maa man uvilkaarlig spørge sig selv: Hvilke Principper er der da gaaet frem efter ved denne Udskrivning af Skatter? Man har i Virkeligheden givet Principperne en god Dag. Det har været, om jeg saa maa sige, en politisk Tovtrækning, der har fundet Sted i den senere Tid. Det er nærmest en Skattepolitik paa bedste Beskub. Det er ikke en Skattepolitik efter bestemte Principper, i alt Fald ikke efter de Principper, Venstre altid har hævdet: Skat efter Evne. Det forekommer mig, at dette Princip her i Virkeligheden er saa godt som fuldstændig forladt.

Det, som straks falder i Øjnene, naar man ser paa disse Skattelovforslag, er dette, at en stor Del af Skatterne er lagt over paa Forbrugerne. Det er den indirekte Beskatning, der er den fremtrædende i disse Forslag, og det er en meget væsentlig principiel Anke. Men dernæst er Beskatningen indrettet saadan, at de Artikler, man særlig ønsker at beskatte, bruges af de mindre velhavende. Jeg ved nok, at enkelte ynde at haane Udtrykket „den fattige Mands Snaps“, og det er muligt, at dette Udtryk har været anvendt paa Tider og Steder, hvor det ikke skulde været anvendt. Men Sandheden er alligevel den, at Brændevinen er den fattige Mands Snaps. Brændevin i Forening med Øl ere de Nydelsesmidler, som særlig ere forbeholdte den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Ja, der er dem, der ville bruge Udtrykket Luksus, og det er muligt, at man kan anvende dette Udtryk. Men jeg vil dog sige, at Begrebet Luksus er ret elastisk, og under alle Omstændigheder ere Brændevin og Øl dog en Luksus, som er indrettet paa Smaafolks Pengepung, det tror jeg ikke, man kommer udenom. Det er i Virkeligheden en Luksus, som er indrettet for Smaafolk og Middelstandsfolk, og det er disse Klasser, der forbruge de Varer, som der her er Tale om at paalægge saa stor en Skat. Dette er Forholdet, og det er da ogsaa indrømmet af den højtærede Finansmini-

ster ved Forelæggelsen af Forslaget, idet han sagde, at der var saa meget mere Grund til at komme med en Beskatning af direkte Art, som Skatten paa Øl og Brændevin netop ganske særlig vilde ramme den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Men saa havde det været naturligt, synes jeg, om den højtærede Finansminister havde sagt, at de Indkomster, som ere under 3,000 Kr., eller hvor højt man nu vilde gaa op, med andre Ord, den almindelige Middelstand og Smaafolk vilde det være naturligt at fritage for direkte Beskatning. Det havde været naturligt, om man f. Eks. havde holdt sig til det Ændringsforslag, som var stillet af den radikale Gruppe i det andet Ting, hvor man gik betydeligt højere op, inden man naaede til at beskatte ad direkte Vej. Men noget saadant er jo ikke Tilfældet. Det er i Virkeligheden saaledes ogsaa med den direkte Beskatning, at man gaar til Bunds, ned til de allermindste Skatteindtægter.

Atter i Dag er der omdelt to nye Skatteforslag paa Rigsdagens Bord, et, som gaar ud paa at beskatte Totalisatorspil, og et, som gaar ud paa at forhøje Stempelafgiften for Lotterisedler. Det er med lidt ejendommelige Følelser, jeg har gennemset disse Forslag og i det hele taget set dem fremlagte paa Rigsdagens Bord. Det forekommer mig nemlig, at det centrale i den Skattelovgivning, Regeringen i dette Øjeblik søger at praktisere, er mere og mere at basere Statens Økonomi i alt Fald til en vis Grad paa Drik og Spil, og jeg vil saa kraftigt, det er mig muligt, protestere imod det. Jeg gør det saa meget mere, som den højtærede Finansminister netop flere Gange har udtalt, at han saa fuldstændig bort fra den moralske Side af disse Skattelovforslag. Men naar man gør det, forekommer det mig, at det er en aldeles uforsvarlig Maade at basere Statens Økonomi derpaa. Jeg indrømmer, at dette at faa fat i Pengene, naar man staa og skal bruge dem, er en ganske udmærket Ting, men der er nu alligevel ogsaa andre Hensyn at tage ved en saadan Lejlighed.

Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, skulde, saafremt de Beparelser, vi kunne ønske indførte paa vort Statsbudget, ikke ville være tilstrækkelige, men det ved Siden deraf blev nødvendigt at indføre Skatter, hellere end gerne være gaaet med dertil, forudsat at man havde indført Skatter efter det Princip, man hidtil er gaaet frem efter, nemlig efter